

ZPRAVODAJ 6

Drunče | Annovice

Šesté číslo zpravodaje

Vážení občané obce Drunče,

po parném létě Vám přinášíme nové informace ze života v obci Drunče.

Zastupitelstvo obce 11.9.2015

Dne 11.9.2015 se konalo zastupitelstvo obce, které diskutovalo a rozhodlo následující otázky:

- Oprava propustku pod silnicí II/135** - Správa a údržba silnic Jihočeského kraje (SUSJK) kontaktovala začátkem září jak obec tak i vlastníky dotčených pozemků s tím, že na silnici v úseku mezi Souchovými a Hodikovými bude provedena oprava propustku. Stávající roura je dle zprávy SUSJK v havarijním stavu. Roura je popraskaná po celé délce a způsobuje tak deformaci vozovky. Bude tedy muset dojít k její výměně, opravě výpusti a opravě povrchu vozovky. Podle SUSJK musí nejdříve dojít k ohlášení stavby na příslušném stavebním úřadě a vyřízení dotací. Podle vyjádření SUSJK bude oprava provedena až během příštího roku - 2016. Přesnější termín zatím není znám.
- Zřizovací listina SDH Drunče** - proškou listin sdružení dobrovolných hasičů Drunče bylo zjištěno, že chybí originální zřizovací listina. Z tohoto důvodu bylo usnesením zastupitelstva rozhodnuto o pořízení nové zřizovací listiny. Ta je mimo jiné důležitá i kvůli dotacím na činnost a vybavení SDH.
- Komunikace Drunče - Annovice** - Správa a údržba silnic Jihočeského kraje (SUSJK) kontaktovala obec v průběhu léta ještě s jedním požadavkem. Navrhla bezúplatný převod komunikace III. třídy číslo

13537 - tj. místní komunikace Drunče - Annovice - do majetku obce. Komunikace se nachází na pozemcích obce a do vlastnictví by tak byla převedena i samotná silniční stavba. Hlavními důvody pro tento návrh jsou: (a) nemožnost údržby komunikace novými pluhy v majetku SUSJK. Nové pluhy jsou příliš široké a hrozilo by nebezpečí poškození zídek a staveb a (b) absence plánu rekonstrukce této komunikace. Tj. jinými slovy SUSJK neplánuje tuto komunikaci v budoucnu udržovat a peníze bude utrácet za údržbu důležitějších silnic.

Zastupitelstvo tento návrh projednalo. Pravdou je, že jeho přijetím padne starost o tuto silnici plně na bedra obce. Pravdou také je, že obec se o tuto komunikaci už několik let sama stará. Koupila pluh za traktor, se kterým silnici pluhuje Martin nebo Jiří Skůpa. Zároveň obec stále plánuje výstavbu nové kanalizace a čističky odpadních vod. Pokud se na tuto akci podaří sehnat finance, tak bude větší část komunikace poničena výkopem na potrubí a bude stejně muset dojít k pokládce nového povrchu po celé délce cesty. A neposledně pravdou také je, že v posledních několika letech nebyla sněhová nadílka nijak velká a klimatické předpovědi hovoří o tom, že tomu tak bude i nadále.

Z výše uvedených důvodů přijalo zastupitelstvo obce nabídku SUSJK a nechá na sebe předmětnou komunikaci převést. Zároveň ale zastupitelstvo odsouhlasilo, že na cestu bude umístěna značka omezující vjezd vozidel nad 5t, neboť tato vozidla ničí silnice vůbec největší měrou. Podniky mají všechna pole dostupná po jiných cestách a stejně tak se lze dostat i do přilehlých lesů bez použití této cesty.

4. Projekt kanalizace, čistírna odpadních vod - někteří vlastníci pozemků v katastru obce dostali začátkem září dopis od společnosti P-Atelier JH, s.r.o. s žádostí o podpis smlouvy o právu provést stavbu. K vysvětlení tohoto kroku prosím vezměte na vědomí následující shrnutí:

- P-Atelier JH zastupuje obec v rámci přípravy projektu pro vydání územního rozhodnutí. Bude-li územní rozhodnutí vydáno, bude řízení pokračovat stavebním povolením.
- V rámci uvedených řízení se musí kladně vyjádřit všichni majitelé pozemků, přes které povede potrubí. Proto také dopis od P-Atelieru JH nedostali všichni z obce, ale jenom ti, kterých se stavba dotkne.
- Až bude vydáno stavební povolení, bude se obec snažit získat dotace na uvedenou stavbu. Toto je teprve rozhodující moment, který určí zda se kanalizace stavět bude či nikoli. Pokud se nepodaří sehnat dotace a stavba se odloží, stavební povolení bude možné využít i později, bude-li například vydán nový dotační program pro podobné stavby.
- Získání uvedeného územního a stavebního povolení ze strany stavebního úřadu v Jindřichově Hradci je tedy klíčovou podmínkou pro to, aby se obec vůbec mohla začít snažit získat na stavbu peníze. Bez stavebního povolení by nebylo možné o dotaci žádat.
- V případě realizace projektu bude napojení na kanalizaci umožněno všem občanům bez ohledu na to, zda byli nebo nebyli účastníky územního a stavebního řízení.
- Základní plánek projektu kanalizace naleznete v příloze zpravodaje.

5. **Stromořadí** - letoší léto bylo bohužel velmi suché. Kontrolou vysazených stromků bylo zjištěno, že cca 15 stromů z celkových 70-ti pravděpodobně uschlo. Bude provedena právní analýza smlouvy se Zahradním centrem JH, které výsadbu provádělo, a zastupitel Petr Soucha s nimi projedná možnost náhrady těchto stromků.
6. **Kontejner na sklo** - zastupitelé vzali na vědomí, že je poškozen a vypadává z něj sklo. Starosta obce oficiálně požádá AVE o výměnu kontejneru.
7. **Koupaliště** - zastupitelé se shodli na tom, že požádají obec Březina, která je majitelem části pozemků, na nichž je koupaliště umístěno, o projednání společného postupu odbahnění a opravy této vodní stavby. Nejlepší by bylo opět získání dotace z programu podpory rybníkaření.
8. **Cesta Vrše** - zastupitelé vzali na vědomí, že majitelé pozemků souhlasí s provedením směny pozemků tak, aby poslední úsek cesty připadl obci a mohla pokračovat výsadba stromořadí i v tomto posledním úseku.
9. **Pozemky Vrše** - zastupitelstvo se s ohledem na způsob hospodaření na obecních pozemcích umístěných nad domem paní Maryškové shodla na tom, že podá výpověď ze stávající smlouvy o nájmu předmětného pozemku firmě Agra Deštná, a.s. Účelem tohoto kroku bude nastavit nový smluvní vztah tak, aby měla obec více pod kontrolou, jaké plodiny budou na pozemku vysazovány. Zastupitelstvo má zato, že stávající erozi půdy a záplavám objektů (viz. předchozí zpravodaj č. 5) lze zabránit.

Kronika obce

Jak jsme slíbili, přikládáme k informacím ze zastupitelstva i prvních pár stránek z kroniky obce Drunče, kterou se nám podařilo získat a kterou nyní pilně přepisujeme do digitální podoby.

1. Historie Drunče od nejstarších dob

Že byla krajina v dnešním katastrálním území obce Drunče obydlena v období už po počátku našeho letopočtu, svědčí nález zbytků mohylového pohřebiště – který učinil František Skůpa z Drunče čp. 40 někdy okolo z 1958 při kopání základů, a prozkoumaného snad plzeňskými archeology někdy okolo r. 1970.

Přesný elaborát o tomto průzkumu obdržel František Skůpa někdy začátkem června r. 1987 a má jej ve svém archivu. Jedná se tuším o V. až VI. století našeho letopočtu. Přesná data o tomto všem by mohl poskytnout František Skůpa, a proto se více o tomto nezmiňuji.

Nynější obec Drunče je však jedna z nejstarších obcí v tomto okolí, o čemž svědčí způsob zástavby prvních původních domů, to je celkový charakter zástavby obce ve tvaru tzv. „okrouhlice“ – typickým to znakem tehdejší doby. Dalším svědectvím o stáří této obce je i umístění obce do údolí, chráněném před prudkými větry, s dostatkem vody, a i rybníkem uprostřed vsi, - ideálním to místě pro zakládání vesnic v tehdejší době. S tím úzce souvisí i nynější katastr obce, ve kterém je vesnice přímo uprostřed, což i to

svědčí o tom, že tato ves byla jedna z původních, a ne jako některé pozdější, které leží třeba na kraji katastru, a kterým dali historici pojmenování - "doběrné".

Původně prý stávala také v naší obci tvrz, ale na kterém místě a jak veliká není známo. Bylo to asi v období, kdy převládalo ještě vlastnictví rodové, a v jeho čele byl nějaký vladyka. Tomu nasvědčuje také výklad dr. Profouse o vzniku Drunče - jako „Drnkova ves“.

První, nejstarší dosud známá písemná zpráva o Drunči je z r. 1267. Je to listina, uložená ve Státním archivu v Drážďanech (NDR), a je v ní uváděn - snad jako majitel vsi - rytíř de Sporllo in Trunsch. Bývalý Jindřicho-hradecký archivář a zároveň též historik. Pan František Teplý se domnívá, že tento zmíněný rytíř de Sporllo byl jedním z tehdejších „lokalizátorů“ - tj. Zakladatelů obcí.

Ale proti tomuto náhledu bych chtěl podotknout něco z toho, co se Františku Skúpovi podařilo dosud sehnat o vzniku a vývoji dnešního názvu „Drunče“.

Podle publikace „Místní jména v Čechách“ - vydané dr. Antonínem Profousem v r. 1954 - díl I. A - H - na str. 14 a 480 - vzniklo jméno obce Drunče asi takto:

„Z příjmení Drnek - povstalo přivlastňovací příponou rodu ženského ja - adjektivum Drnči - tj. Drnkova ves - a v něm se pak vyvinula brzo průvodní samohláska u (Drunče), a koncová samohláska e časem zanikla.“ (Dříve se skutečně ves Drunče psávala Drunc a sice až do roku 1924.)

K tomuto přejmenování - tentokrát z jiných písemných pramenů:

„Podle usnesení ze dne 21. října 1924 číslo jednací 914/24, bylo jméno obce opraveno dle zákona ze dne 14. dubna 1920 číslo 266 sbírka zákonů a nařízení - a vládního usnesení ze dne 25. srpna 1921 číslo 324 sbírka - a výnosu ministerstva vnitra ze dne 23. června 1923 číslo 43354 - na Drunče.“

(Z hořejšího se vtírá domněnka (podle výkladu dr. Profouse), že skutečným zakladatelem Drunče mohl být zmíněný Drnek, který by byl asi vladykou - a tímto by se vznik Drunče mohl posunout ještě dopředu - před r. 1267 - kdy je připomínán rytíř Sporllo podle p. Františka Teplého - lokalizátor. Vlastní domněnka).

Některé názvy dnešní Drunče - v dřívějších dobách.

V r. 1267 - Trunsch	- rytíř de Sporllo	- státní archiv Drážďany
v r. 1294 - Druncz	- upsání věna Machtildě paní z Hradce	
v r. 1545 - ves Drunczu	- zemské desky 7 E 12	
v r. 1552 - ves celů Drunczi	- zemské desky 10 b 22	
v r. 1654 - ves Drunčži	- Berní rulla panství Radenína	
v r. 1790 - Truntsch	- v Schalerově: „Topografie Čech“ svazek 14, str. 130, německy	
v r. 1842 - Druntsch	- Sommer: „Topografie Čech“ svazek 10, str. 278, německy	

v 18. A 19. Století bývala také, a to jak lidově, tak někdy i úředně nazývána „ves Drunecká“.

Další písemná zmínka o Drunči je v darovací listině z 25. 7. 1294 a ve stručnosti je v ní asi toto:

„Pán z Hradce (Jindřichova) Oldřich si bral za manželku Machtildu a dal ji upsati jako náhradu za věno tuto vesnici: trhovou ves Deštnou - Prčík (podle některých historiků později zaniklá vesnice „v Brčíku“) - Drunč - Velkou Radouň - Klenov - Lodherov - Studnice - a snad ještě jiné vesnice.“

Podle této listiny byla Drunč v těchto letech již v majetku „vyšších pánů“, jejichž statky si pak tito pánové dávali zapsat do tzv. Zemských desek jako vlastnictví, anebo i z jiných důvodů (když měli na jiných cizích statcích pohledávky, atd.)

Tyto staré zemské desky však v r. 1542 shořely, a tím i doklady o tom, komu ves Drunč v dalších letech patřila. A tak od r. 1294 až do r. 1542 už nemáme o Drunči žádné přesnější souvislejší zprávy. Možná, že existují ještě někde v archivech jednotlivé pobočné listiny, ale ty jsou těžko k nalezení, a někdy i pro veřejnost nepřístupné. Navíc jsou psány latinsky, a později německy.

V dobách husitských se obyvatelé Drunče přiklonili též k náboženství husitskému, o čemž svědčí pozdější dokumenty o rekatolizaci v Čechách - konkrétně: „v Poznamenání všech osob na panství paní Zuzany Černínové na panství Radeníně v r. 1654“.

Po roce 1542 se páni nad Drunčí často měnili. Byli to tito:

do r. 1552 Václav Krajíř z Krajku

1552 - 1552 Jan a Linhart bratři Jankovští z Talmberku

1553 Aleš Šebířovský z Křečkova

- 1567 prodala Ludmila Čáslavská své dědictví Oldřichu Smrčkovi z Mnichu a na Radenin. Tímto prodejem se dostala Drunč do správního panství Radenin - kde zůstala až do r. 1709 - kdy bylo panství Radenin rozděleno na: Radenin a Choustník. Drunč se dostala pod panství Choustník k němuž pak patřila až do r. 1848.

1567 - 1578 Oldřich starší z Mnichu a na Radenině

1578 - 1599 Oldřich mladší z Mnichu a na Radenině

1599 - 1616 Jiřík Homut z Harasova

1616 - 1621 Johanka Homutova - provdaná za Jana Vlka z Kvítkova

1621 - 1642 Zuzana Homutova - provdaná za Jana staršího Černína z Chudenic

1642 - 1654 Zuzana Černínova - vdova po † Janu starším Černínovi z Chudenic

1654 - 1675 Heřman Václav Černín z Chudenic - syn Zuzany Černínové

1675 - 1683 hrabě generál Jan Špork

- 1683 - 1705 Jan svobodný pán Špork - snad synovec hraběte generála Jana Šporka
- 1705 - 1709 Marie Konstancie - Marie Terezie - Marie Anna - 3 dcery Jana svobodného pána Šporka
- 1709 - 1718 Marie Konstancie - provdaná Teyřovská
- 1718 - 1735 Marie Konstancie - ovdovělá a znovu provdaná za Karla Josefa Voračického z Paběnic
- 1735 - 1765 Karel Josef hrabě Voračický z Paběnic - vdovec po † Marii Konstancii Voračické
- 1765 - 1781 Joachym Kryštof hrabě Voračický z Paběnic svobodný - syn Karla Josefa Voračického
- 1781 - 1800 Antonín hrabě Voračický z Paběnic - synovec Joachyma Kryštofa Voračického
- 1800 - 1838 Joachym Jinřich hrabě Voračický Bissingen z Paběnic a Alžběta hraběnka z Mitrovic
- 1838 - 1843 Alžběta vdova po † Joachymu Jinřichu hraběti Voračickému Bissingen
- 1843 - 1848 Eugen hrabě Vratislav Netolický z Mitrovic a na Kosti - bratr vdovy Alžběty.

Založení Annovic

Annovice - německy Annadorf - podle Palackého Annín - vznikly na pozemcích bývalého dvora v Drunči, které byly v r. 1794 rozparcelovány mezi 8 dominikálních hospodářství. Ke každé z těchto 8 chalup bylo přiděleno okolo 12 měr pozemků - dnešních asi 2,4 ha. Byly to pole - zahrady - a louky, ale bez lesa, vše ve stejné velikosti - vzdálenosti - i bonitě. František Palacký ve svém „Popisu Království Českého“ z r. 1848 uvádí, že bylo vytvořeno 9 dominikálních hospodářství, což byl chybný názor, ke kterému ho svedlo asi to, že v tomto čase měly Annovice skutečných 9 popisných čísel.

Jinak však je pravdou, že bylo vytvořeno jen 8 popisných čísel, čemuž nasvědčuje i to, že až do založení JZD v Drunčích v r. 1956 užívalo těchto původních 8 popisných čísel společně louku zvanou „Caperka“, o výměře 1,60 ha, kterou společně posekali, seno usušili do kup a o ty se teprve rozdělili. Za užívání této louky měli povinnost každé z těchto popisných čísel mělo po celý rok 3x denně - tj. ráno, v poledne a večer - zvonit zvonkem umístěným na jednoduché zvonici v Annovicích (zvonek byl zavěšen na pahýlu stromu ve větvích - dvojáku). Toto se opakovalo vždy po 8 letech, když se všechna tato popisná čísla vystřídala. Dále z této louky platili společně asi 40 Kč ročně pozemkové daně - kterou si rozpočítávali na jednotlivé uživatele. (Každý tehdy platil ročně 4,85 Kč - za 1 republiky). Takto prý bylo od založení Annovic.

Při tomto založení za každou chalupu s těmito pozemky zaplatil tehdy každý uchazeč vrchnosti po 125 zlatých. K tomu byly ještě tyto roční povinnosti: 1. mimo placení c. k. zemských daní a dávek, 2. odvádět vrchnosti roční poplatek 13 zlatých - což byla činže - poplatníci tedy byli činžovníci, 3. dále byli pro vrchnosti povinnováni vykonávání 13 dní 13 dní ruční roboty - ročně.

Podle zachovaného lidového vyprávění dostaly Annovice pojmenování na počest manželky zakladatele Annovic - Anny.

Podle druhé verze: protože prý zakladatelka Annovic - Anna - dávala jen málo pozemků a k tomu ještě v malých kouscích - říkali prý lidé: „Anno dej více“ - a z toho prý postupem doby vzniklo - Annovice.

Caperov

Přezdívka Caperov prý vznikla od toho, že k chalupám byly přiděleny malé kousky pozemků - lidově „caparti“ - proto prý zase postupem doby byl název zkomolen na Caperov.

pokračování příště ...

Příloha - orientační nákres plánu kanalizace

